

รับที่ 558
วันที่ 2-8-11-2543 10.50

ที่ อก 0201/ 468

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระราม 6 กทม. 10400

48/85

28 มกราคม 2543

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0204/ว (ล)17805 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอส่งสรุปความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กองกลาง

โทร. 202-3045-7

โทรสาร. 202-3046

สรุปความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ...

- กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นด้วยในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ดังกล่าว อย่างไรก็ตามกระทรวงอุตสาหกรรมมีความเห็นและมีข้อสังเกตดังนี้
- ข้อ 1 ควรกำหนดคำนิยามของคำว่า ผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกันไว้ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจน
 - ข้อ 2 ควรเพิ่มเติมเหตุผลและความจำเป็นในการออกกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงประโยชน์ที่ฝ่ายผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกันจะได้รับด้วย
 - ข้อ 3 ควรมีบทบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานและระบบติดตามกำกับดูแลที่ดีและโปร่งใส โดยครอบคลุมทั้งฝ่ายผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกัน และมีภาคที่ปรึกษากฎหมายด้วยนอกเหนือจากการมีหน่วยงานรับผิดชอบแจ้งหลักประกัน
 - ข้อ 4 เนื่องจากหลักการตามร่างกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผู้ให้หลักประกันไม่จำเป็นต้องส่งมอบหลักประกันให้แก่ผู้รับหลักประกัน (ร่างมาตรา 5) และให้สิทธิผู้ให้หลักประกันมีสิทธิจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันได้ หลักการดังกล่าวอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะผู้รับหลักประกันอาจไม่ยอมทำสัญญาด้วย ซึ่งจะทำให้การใช้กฎหมายดังกล่าวไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ในการออกกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้ผู้รับหลักประกันมีความมั่นใจในการทำสัญญา จึงควรมีบทบัญญัติกำหนดวิธีการควบคุมจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นหลักประกันด้วย
 - ข้อ 5 ควรกำหนดบทบัญญัติให้ชัดเจนว่า สัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามร่างกฎหมายดังกล่าว มีข้อแตกต่างจากสัญญาว่าด้วย การประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย การจำนำ จำนอง อย่างไร
 - ข้อ 6 ควรมีบทบัญญัติกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการ เพื่อป้องกันปัญหาในกรณีหลักประกันที่เป็นสิทธิประเภททรัพย์สินทางปัญญาหรืออื่น ๆ ถูกยึดหรือถูกบังคับหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน ซึ่งเป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทยไว้ด้วย
 - ข้อ 7 มีข้อสังเกตว่า หลักประกันซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เป็นวัตถุมีรูปร่างในกฎหมายปัจจุบันนั้น น่าจะเป็นการเพียงพอแก่การประกันหนี้ในทางธุรกิจแล้ว ปัญหาหลักประกันไม่พอชำระหนี้ มิใช่เกิดจากข้อบกพร่องของกฎหมาย แต่เกิดจากความไม่สุจริตของผู้รับหลักประกันมากกว่า